

Ako to vidím ja **Zradcovia**

Vláda sa z ideologických dôvodov rozhodla budovať silný a veľký štát. Po dvoch rokoch deklarácií, ale čiastočne aj reálnych krokov prichádza však Robert Fico so zásadným postrehom o nominantoch štátu, základných nositeľoch tejto stratégie: „Lahko si takehoto človeka kúpiť, keď sedí ako zástupca štátu v sprivatizovanej firme, kde sa točia miliardy a tak mu dajú peknú odmenu, dajú mu pekné auto, dajú mu pekný telefón, dajú mu tamto - ono, peknú sekretárku a zrazu nejako zabúda na to, že je tam za štát.“ Veru, veru. No čo už. Lepšie prísť na to teraz ako nikdy. Vari však nebudú potrebné ďalšie dva roky na zistenie, že „takýto človek“ nemusí sedieť len v súkromnej firme, pokojne môže byť aj vo firme štátnej, na ministerstve, v tendrových komisiách, či v niektorom štátnom fonde. Vláda by to mala brať do úvahy pri svojich plánoch na vytlačanie súkromného sektora štátom. Prečo napríklad premiérovi prekáža, že si zdravotné poisťovne môžu „odkrojiť“ z verejných zdrojov miliardy“, ak mu neprekáža, že dodávatelia diaľnic či mýtného systému si môžu z verejných zdrojov odkrojiť desiatky miliárd? Pritom zdravotné poisťovne si vyberajú sami občania a o víťazoch tendrov, „kde sa točia miliardy“, za nich rozhodnú nominanti štátu. Podozrieva vari premiér občanov ešte viac než nominantov štátu? Dúfajme, že nie. Len sa tak trochu asi dostal do pasce svojej ideológie, ktorá mu káže obsadzovať ekonomiku ľuďmi, o ktorých si sám myslí, že dokážu zradiť za pekný telefón. Možno tiež je, že v prípade zdravotníctva má správny pocit, že v ňom existujú poruchy napriek tomu, že doň prenikol súkromný sektor a zisk. V takom prípade by sa mal začať snažiť hľadať iné riešenie než to, ktorému ani sám neverí, a štátu nechať len to, čo dokáže riadiť lepšie než súkromník. A naopak, samozrejme.

21. 7. 2008 | Eugen Jurzyca, Inštitút pre ekonomické a sociálne reformy